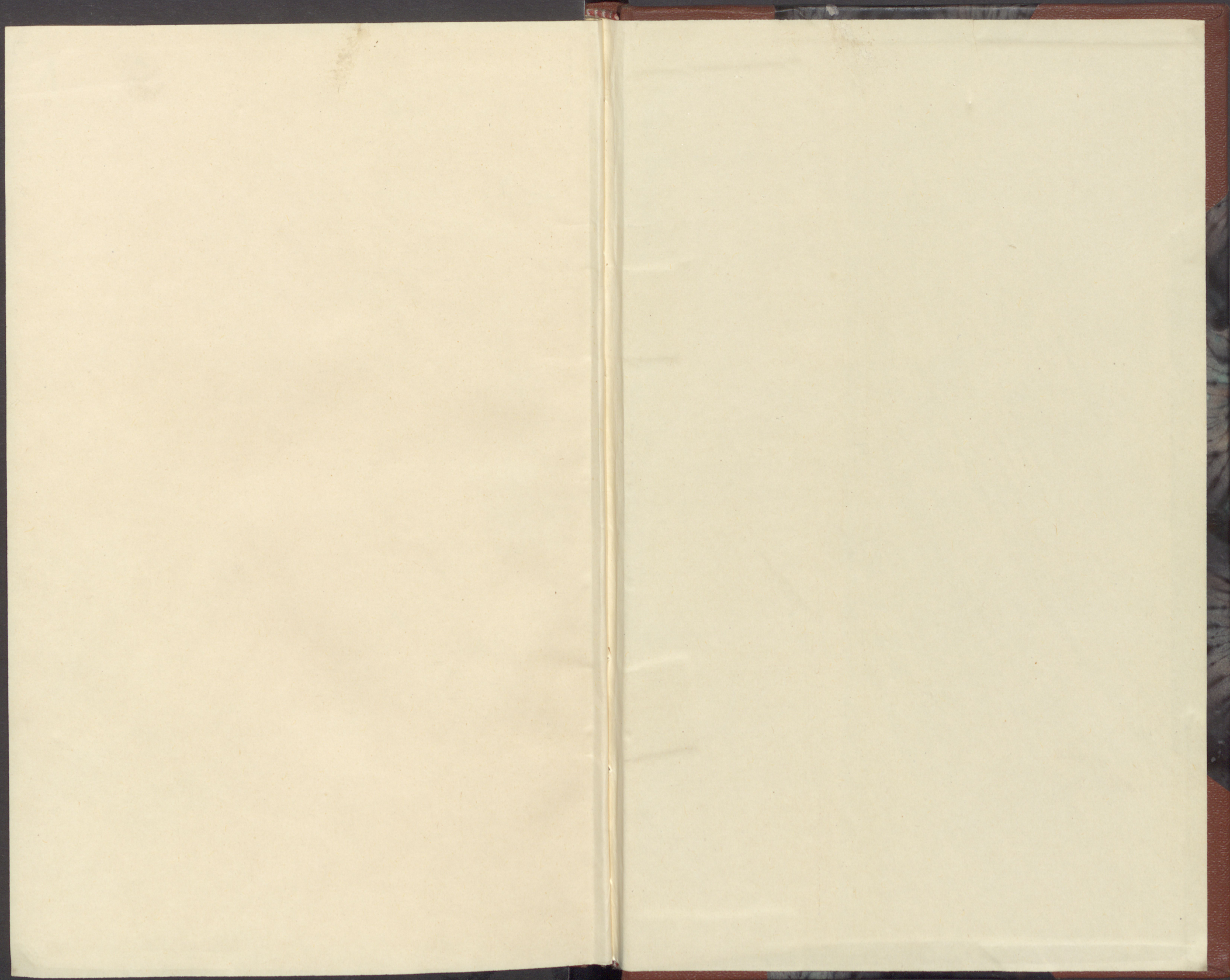
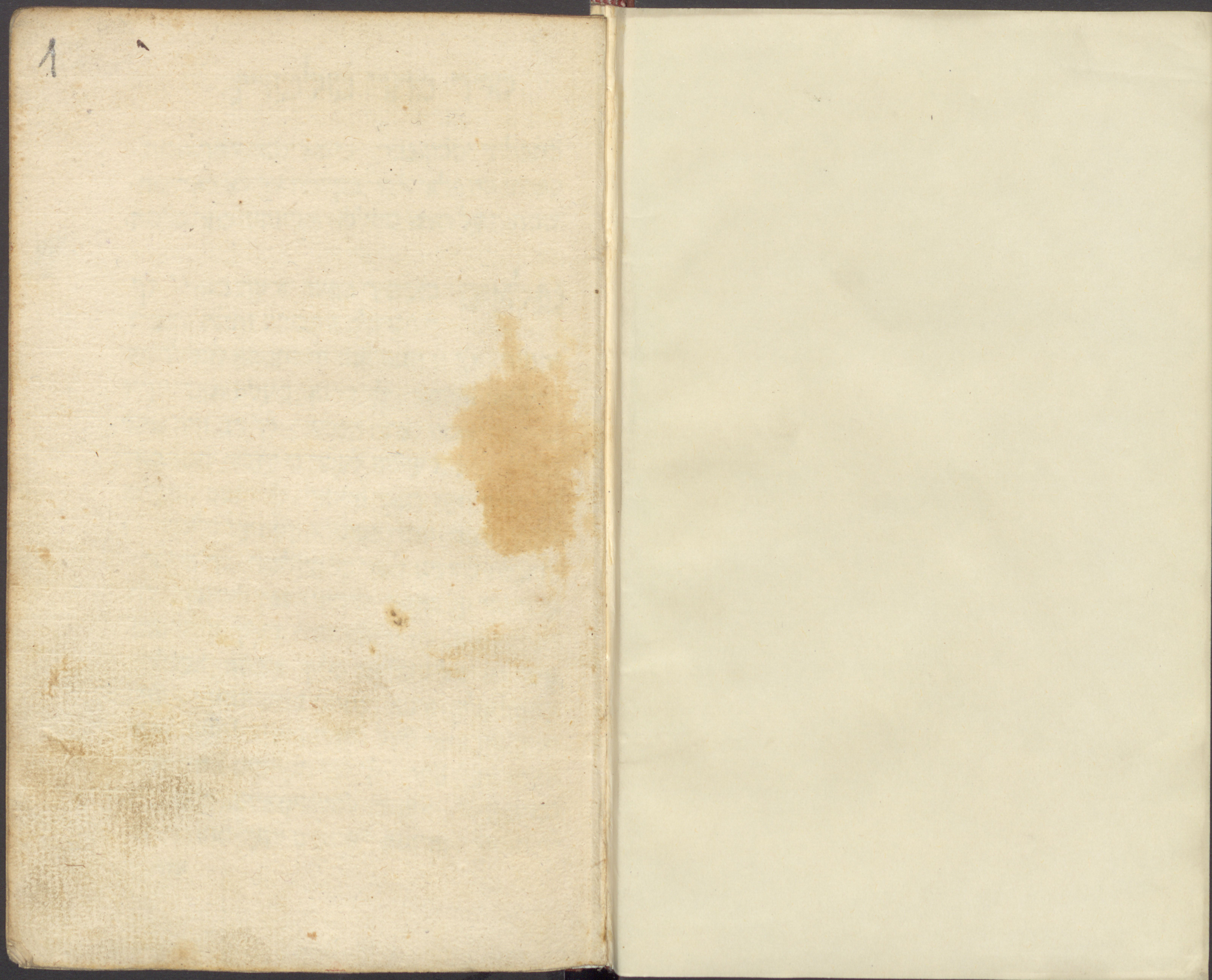

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

סדר כתר מלכות

בתפילתי יסכון גבר כי בא ילמד יושר וזכות.
ספרתי בה פלאי א' חי בקצרה אך לא באריכות.
שמתייה על ראשי מהללי. וקראתייה כתר מלכות.

נפלאים מעשיך ונפשי יורעת מאד. לך
י" הגדולה והגבורה והתת והנצח
וההוד. לך י" הממלכה והמתנשא לכל לראש
והעושר והכבוד. לך ברואי מעלה ומטה יעיו
כי המה יאברו ואתה תעמר. לך הגבורה אשר
בסודה נלאו רעיונינו לעמר כי עצמת ממנו מאד.
לך חביון העוז הסוד והיסוד. לך השם הנעלם
ממתי חכמה. והכח הסובל העולם על בלימה.
והיכולת להוציא לאור כל תעלומה. לך החסד
אשר גבר על ברואך. והטוב הצפון ליריאיך. לך
הסודות אשר לא יכילם שבח ורעיון. והחיים
אשר לא ישלט עליהם כליון. והכסא הנעלה
על כל עליון. והנוה הנסתר ברום חביון. לך
המציאות אשר מצל מאורו נהיה כל הויה. אשר
אמרנו בצלו נחיה. לך שני העולמים אשר נתת
בניהם גבול. הראשון למעשים והשני לגבול.
לך הגבול אשר גזזת לצדיקים ותעלימהו. ותרא

אותו

אותו כי טוב הוא ותצננהו
 אתה אחד ראש כל מנן ויסוד כל בנין. אתה
 אחד. ובסוד אחרותך חכמי לב יתמהו כי
 לא ירעו מה הוא. אתה אחד ואחרותך לא יגרע
 ולא יוסף. לא יחסר ולא יעריך. אתה אחד ולא
 כאחד הקנוי והמנוי. כי לא ישיגך רבוי ושנוי לא
 תואר ולא כנוי. אתה אחד ולשום לך חוק וגבול
 נלאה הגיוני על כן אמרתי אשמרה דרכי מחטוא
 בלשוני. אתה אחד גבהת ונעלית כשפול ומנפול
 ואי לו האחד שיפול. אתה נמצא ולא ישיגך
 שמע אוזן ולא ראות עין. ולא ישלוט בך איך ו
 ולמה ואין. אתה נמצא ובטרים היות כל זמן היית
 ובלי מקום חנית. אתה נמצא וסודך נעלם וכו
 ישיגנו. עמוק עמוק כי ימצאנו. אתה נמצא אבל
 לעצמך. ואין לאחר עמך. אתה חי ולא מזמן ק
 קבוע. ולא מעת ידוע. אתה חי ולא בגפש וגשמ
 כי אתה נשמה לנשמה. אתה חי ולא כחיי האדם
 להבל רמה. וסופו עש ורמה. אתה חי ורהבגיע
 לסודך ימצא תענוג עולם. ואכל וחי לעולם. אתה
 גדול ומול גדולתך כל גדולה נכנעת וכל יתרון
 מגרעת. אתה גדול מכל מחשבה. וגארה מכל
 מרכבה. אתה גדול על כל גדולה. ומרום על
 כל ברכה ותהלה. אתה גבור ואין בכל יצירותיך.

ובריותיך

ובריותיך אשר יעשה כמעשיך ובגבורותיך
 אתה גבור ולך הגבורה הגבורה אשר אין לה
 שנוי ותמורה. אתה גבור ומרוב גאותך תמחול
 בעת זעם אפך. ותאריך לחטאים זעפך. אתה
 גבור ורחמך על כל ברואיך כלם. המה הגבורים
 אשר מעולם. אתה אור נעלם בעולם הזה וגולה
 בעולם הנראה. בהר יי יראה. אתה עליון ועיני
 השכל לך תבסוף ותשתאה. אפס קצתו תראה
 וכולו לא תראה. אתה אלהי האלים וכל הברואים
 עדיך. ובכבוד זה השם נתחייב כל נברא לעבדך.
 אתה אלהי. וכל היצורים עבדיך ועובדיך. ולא
 יחסר כבודך. בגלל עובדי בלעדיך. כי כוננת
 כלם להגיע עדיך. אבל הם כעורים. מגמרת
 פניהם דרך המלך ותעו מן הדרך. זה טבע
 בבאר שחת. וזה נפל אל פחת. וכלם חשבו כי
 לחפצם נגעו. והם לריק יגעו. אך עבדיך הם
 כפקחים. החולכים דרך נכוחה לא סררו ימין
 ושמאל מן הדרך. עד בואם לחצר בית המלך.
 אתה אלהי ואין הפרש בין אלותך. ואחרותיך
 וקדמותך ומציאותך. כי הכל סוד אחד. ואם ישתנה
 שם כל אחד. הכל הולך למקום אחד. אתה
 חכם. והחכמה מקור חיים וממך נובעת
 ובחכמתך נבער כל אדם מדעת. אתה אלהי
 סומך היצורים באלותך וסועד הברואים באחרותך

וקדמותך

אתה חכם קרמון לכל קדמון. והחכמה היתה
אצלך אמון. אתה חכם ולא למדת מבלעדיך ולא
קנת חכמה מזולתך. אתה חכם ומחכמתך אצלת
חפץ מזומן. כפועל ואומן. למשיך משר היש מן
האין. כהמשיך האור היוצא מן העין. ושואב ממקור
האור מבלי דלי. ופועל הכל בלי כלי. וחצב וחקק
וטהר. וזקק. וקרא א האין ונבקע. ואל הייש
ונתקע. ואל העולם ונהקע. ותכן שחקים בזרת
וירו אהל הנגלים מחברת. ובללאות היכולת
יריעות הבריות קושרת. וכוחה נוגעת על שפת
היריעה הברואה החיצונה הקיצונה במחברת.

מי ימלל גבורותיך בעשיותך כדור הארץ נחלק
לשנים. חציו יבשה וחציו מים. והקפת על
המים גלגל הרוח. סובב סובב הולך הרוח. ועל
סביבותיו ינוח. והקפת על האש הרוח גלגל
האש. והיסודות האלה ארבעתם. להם יסוד
אחד. ומוצאם אחד. וממנו יוצאים ומתחדשים
ומשם יפרד. והיה לארבעה ראשים. מיחורה
גדולתך. בבקיפך על גלגל האש גלגל הרכיע
ובו הירח. ומזיו השמש שואף וזורח ובתשעה
ועשרים יום יסוב גלגלו ויעלה דרך גבולו. וסודיה
מהם פשוטים ומהם עמוקים וגופו פחור מנוף
הארץ כחלק מתשעה ושלושים חלקים. והוא

מעורר

מרי חרש בחרשו חרושי עולם וקורותיו ולבותיו
ורעותיו. ברצון הבורא אתו להוריע לבני האדם
גבורותיו. מי יכיר תהלתך. בעשיותך הירח
ראש לחשבון מועדים וזמנים ותקופות ואותות
לימים ושנים. ובלילה ממשלתו ער בא ער
ותחשך יפעתו. ויתכסה מעטה קדרתו. כי ממאור
השמש אורתו. ובליל ארבעה עשר אם יעמדו
על קו התלי שניהם. ויפריד בניהם. אז הירח
לא יהל אורו. וירעך נרו. למען רעת כל עכזי
הארץ כי הם ברואי מעלה ואם הם יקרים. ע
עליהם שופט להשפיל ולהרים. אך יהיה אחרי
נפלו. ויאיר אחרי אפלו. ובהרבקו בסוף החרש
עם החמה אם יהיה תלי ביניהם. ועל קו אחד
יעמדו שניהם. אז יעמר הירח לפני השמש כעב
שחורה ויסתיר מעין כל ראייה מאורה. למען
ידעו כל ראייה כי אין המלכות לצבא השמים
וחילהם. אבל יש ארון עליהם מחשיך מאוריהם
כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם. והחושב
כי השמש אלהים. בעת הזאת יבשו ממחשבות
ויבחנו דבריהם. וידעו כי יד יי עשתה זאת. ואין
לשמש יכולת. והמחשיך אורה. לו לברו ה
הממשלת. והוא השולח אליה עבר מעבריה
גמול חסדיה. להסתיר אורה ולכרות מפלצתה

ויסירה

ויסירה מגבירה : מי יספר צדקותיך. בהקיףך
 על רקיע הירח גלגל שנים באין יוצאת ופרץ. ובו
 כוכב. והוא הנקרא כוכב. ומדתו כחלק משנים
 ועשרים אלף מן הארץ. ומקיף הגלגל בעשרה
 ימים במרחק. והוא מעורר בעולם ריבות ומחנה
 ואיבות ורננים. ונותן כח לעשות חיל ולצבור
 הון. ולכנוס עושר ומזון. במצות הבורא ארנו
 לשרתו. בעבד לפני ארון והוא כוכב השכל
 והחכמה. נותן לפתאים ערמה. לנער דעת
 ומזימה : מי יבין סודותיך. בהקיףך על גלגל
 השני גלגל השלישי. ובו נונה. כגברת בין
 חיליה. וככלה תערה כליה : ובעשתי עשר
 חדש תסוב גליליה ונופה כחלק משבעה ושלש
 מן הארץ ליורעי סודה ומשביליה : והיא
 מחדשת בעולם ברצון בוראה השקט ושלוה.
 ודישה וחרוה. ושירות ורננים. ומצהלות חופות
 חתנים. והיא מקשרת פרי תנובות ושאר הצמחים
 במגד תבואות שמש. וממגד גרש ירחים : מי
 ישכיל סודך בהקיףך על גלגל נונה. גלגל רביעי
 ובו החמה. וסובבת כל הגלגל בשנה תמימה.
 ונופה גדול מנוף הארץ מאה ושיבעים פעמים
 במופת שכל ומזמה. והיא חולקת אור לכל
 כוכבי שמים. ונותנת תשועה למלכים. והור
 ומלכות

9
 ומלכות ואימה. ומחדשת נפלאות בעולם. ואם
 לשלום. אם למלחמה. ועוקרת מלכיות ותחתם
 אחרות מקימה ומרימה. ולה יכולת. להשפיל
 ולהרים ביד רמה. והכל ברצון הבורא ארנה
 בחכמה. ובכל יום ויום תשתחוו למלכה. ובית
 נתיבות נצבה. ובשחר תרים ראש. ותקד לערב
 במערבה. בערב היא באה ובבקר היא שבה :
 מי יכיל גדולתך. בעשותך אתה למנות בה ימים
 ושנים. ועתים מזומנים. ולהצמיח בה עץ עשה
 פרי. ומעדרנות כימה. ומושכות כסיל רשנים
 ורעננים. שישה חדשים הולכת לפאר צפון
 לחמם האויר. והמים והעצים והאבנים. ובפי
 קרבתה לצפון יגרלו הימים. ויאריכו הזמנים :
 עד ימצא מקום אשר יגרל יומו. עד היותו שישה
 חדשים במופתים נאמנים. ושישה חדשים הולכת
 לפאת דרום. במעגלים נתונים עד ימצא מקום
 אשר יגרל לילו עד היותו שישה חדשים. לפי
 מבחן הבחנים. וממנה יורעי קצת דרכי בוראה
 שמין סגבורותיו ועוזו ונפלאותיו : כי מגדולת
 העבדים. גדולת הארון נורעת. לכל יורעי רעת
 ועל העבד יגלה תוקף הארון וכבורו. וכל טוב
 אדוניו בידו : מי יכיל אותותיך. בהקיףך אותה
 להעניק אור לכבי מעלה ומטה. גם ללבנה

ואם תחתיה תעמוד הבהרת לבנה . וכפי אשר
 ירחק ממנה היסוד . מזיוה לזקח . כי מרחקו יקרב
 לעמוד נכחה . ויקבל זרחה . עד ימלא אור
 בעמודו לפניו . והאיר אל עבר פניה . וכל אשר
 יקרב אחר חצי החדש אליה . הוא נוטה מעליה
 וירחק לעמוד נגדה . וילך לצדה . ועלבן תחסר
 אדרכתו עד כלות חדשו ותקופתו . ויבא בגבול
 שפתו . ובהרבקו עמה . יסתר במסתרים . כפי
 יום ^{וחצי} וחצי שיעה ומנעים ספורים : ואחריו כן
 יתחדש וישוב לקדמותו והוא כחתן יוצא מחופתו
 מי ידע פליאותיו בהקיף על גלגל חמה . גלגל
 חמישי . ובו מאדים כמלך בהיכלו . ובשמונה
 עשר חדש יסוב גלגלו . ומדתו כגוף הארץ
 פעם וחצי ושמינית פעם . וזה תכלית גדלו . והוא
 כגבור עריץ מן גבוריהו מאדם . ומעורר מלחמות
 והרג ואבדן . ומוכי חרב . ולהובי רשף נהפך
 לחרב לשרם . ושנת בצורת ושריפת אש . ורעמי
 ואבני אלגביש . ומרוקרים . ושלוף חרב כנגדם .
 כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפוך דם .
 מי יביע נוראותיו בהקיף על גלגל מאדים
 גלגל ששי . גלגל ומסבה . עצומה ורבה צדק
 ילין בה : וגופו גדול כגוף הארץ חמשה ושבעים
 פעם במדת רחבה . וסובב הגלגל בששתים

עשרה שנה . והוא כוכב רצון ואהבה . ומעורר
 יראת השם ויושר ותשובה . וכל מדה טובה
 ומרבה כל תבואה ותגובה . ומשבית מלחמות
 ואיבה ומריבה . ודתו לחזק בישרו כל בדרך
 והוא ישפוט תבל בצדק : מי ישוחח גדולתו
 בהקיף על גלגל צדק גלגל שביעי . ובו שבת
 בתקופתו . וגופו גדול כגוף הארץ . אחד ותשעים
 פעם במדתו . וסובב הגלגל בשלשים שנה
 במרוצתו . ומעורר מלחמות . וזיה ושבי ורעב
 כי כן דתו . ומחריב ארצות . ועוקר מלכיות
 ברצון המפקיד אתו לעבוד עבודתו נכריה עבודתו
 מי יביע לרוממותו . בהקיף על גלגל שבתאי
 גלגל שמיני במסבתו . והוא סובל שרשים
 עשרה מזלות . על קו חשב אגודתו . וכל כוכבי
 שחק העליונים . יצוקים ביצוקתו . וכל כוכב מהם
 יקיף הגלגל בשישה ושלשים אלף שנים מרוב
 גבהותו . וגוף כל כוכב מהם מאה ושיבע פעמים
 כגוף הארץ . וזאת תכלית גדולתו . ומכח המזלות
 ההם . נאצל כח כל בראי מטה למיניהם . ברצון
 בוראם ומפקידם עליהם . וכל אחד מהם על
 מתכונתו בראו . ובשם קראו . איש איש על
 עבודתו ועל משאו : מי ידע הליכותו בעשותו
 לשבעה כוכבי לכת היכלות . בשתים עשרה

מזלות . ועל טלה ושור אצלת כחך בהתיחדם
 והשלישי תאומים כשני אחים בהתאחדם . ורמות
 פניהם פני אדם . ולרביעי והוא סרטן . גם לאריה
 נתת מהורך עלי . ולאחותו הבתולה הקרובה
 אליו . וכן למאזנים ולעקרב אשר בצרו הושרת
 והתשיעי הנברא כצורת גביר כחו ולא נשור
 ויהי רובה קשת . וכן נברא גדי ודלי בכחך הגדול
 ולברו המזל האחרון וימן " רג גדול : ואלה
 המזלות הנבואים ונשאים במעלותם שנים עשר
 לאומותם : " מי יחקור תעלומותיך בהאצילך
 על גלגל המזלות . גלגל תשיעי במערכו . המקיף
 על כל הגלגלים וברואיהם . והם סגורים בתוכו
 המנהיג כל מוכבי שמים וגלגליהם ממזרח
 למערב לתוקף מהלכו . המשתחוה פעם בכל
 יום . לפאת מערב למלכו וממליכו . וכל ברואי
 עולם בתוכו . כנרגיר מלח בים הגדול לרדוקף
 גדלו וערכו . והוא וגדולתו נחשב כאין וכאפס
 לגדולת בוראו ומלכו . וכל מעלותיו וגדלו מאפס
 ותוהו נחשבו לו : מי יבין סודות נוראותיך . בהרימך
 על גלגל התשיעי גלגל השכל . הוא ההיכל לפנ
 העשירי יהיה קדש ל" : והוא הגלגל הנעלה על
 כל עליון . אשר לא ישיגהו רעיון ושם החב"ן
 אשר הוא לכבודך לאפריון . מכסף האמת יצקת

פאותו . ומזהב השכל עשית תפירתו . ועל עמודי
 צדק שמת מסכתו . ומכורך מציאותו . וממך וערך
 מגמתו . ואלך תשוקתו : " מי יעמיק למחשבותיך
 בעשותך מזיו השכינה זוהר הנשמות והנפשות
 הרמות . הם מלאכי רצונך . משרתי פניך . הם
 אדירי כח וגבורי ממלכת . בידם להגן החרב
 המתהפכת : ועושה מלאכת . אל אשר יהיה
 שמה הרוח ללכת : כלם גזרות פניניות . והיות
 עיליות . חיצוניות ופנימיות . הליכותיך צופיות :
 ממקום קדוש יהלכו . וממקור האור משכון .
 נחלקים לבתות ועל רגלם אותות . בעט סופר
 מהיר חמדות . מהם נסיכות . ומהם משרתות
 מהם צבאות . רצות ובאות . לא עיפות ול
 נלאות . רואות ולא נראות . מהם חשובי להבות
 ומהם רוחות נושבות . מהם מאש וממים מורכבות
 מהם שרפים . ומהם רשפים . מהם זיקים . ומהם
 ברקים . וכל כת מהם משתחוה לרובב ערבות
 וברום עולם נצבים לאלפים ולרבבות . נחלקים
 למשמרות . ביום ובלילה לראש אשמורות .
 לערוך תהלות ושירות . לנאזר בגבורות . כלם
 בחררה ורעדה . כורעים ומשתחוים לך . ואומרי
 מודים אנחנו לך . שאתה אלהינו . אתה עשירנו
 ולא אנחנו . ומעשה ירך כלנו . וכי אתה ארוננו .

ואנחנו עבדיך. ואתה בוראנו ואנחנו עבדיך. יי
 מי יבא ער תבונתך. בהנביהך למעלה מכלל
 השכל כסא הכבוד. אשר שם נזה החביון וההוד
 ושם הסוד והיסוד. ועריו יגיע השכל ושם יעמד
 ומלמעלה גאית ועלית על כס תעצומך. ואיש
 לא יעלה עמך. מי יעשה כמעשיך בעשור
 תחת כסא הכבודך. מעמד לנפשות חסידיך ושם
 נזה הנשמות הטהורות. אשר בצרור החיים
 צרורות. ואשר יגיעו ויעפו. שם יחליפו כח. ושם
 ינחו יגיעי כח ואלה בני נח. ובו נועם בלי תכלית
 וקצבה. והוא העלה. ושם מעמדות ומראות
 לנפשות העומדות במראות הצובאות. את פני
 הארון לראות ולהראות. שוכנות בהיכלי מלך
 ועומדות על שולחן המלך. ומתערנות במתק
 פרי השכל והוא יתן מעדני מלך. זאת המנוחה
 והנחלה. אשר אין תכלית לטובה ויפיה. וגם
 זבת חלב ודבש היא וזה פריה. מי יגלה
 צפונותיך בעשותך במחזים חדרים ואוצרות.
 מהם נראות ספורות. ודבר גבורות. מהם אוצרות
 חיים. לזכים ונקיים. ומהם אוצרות ישע. לשב
 פשע. ומהם אוצרות אש ונחלי גפרית. לעוברי
 ברית. ואוצרות שוחות עמוקות לא יבנה אשם.
 זעם יי יפול שם. ואוצרות סופות וסערות

וקיפאין ויקרות. ואוצרות ברר וקרח וציה ושר
 גם חום ומוזלי פלג. וקיטור וכפור וענן וערפל
 ועלטה ואופל. הכל הבינות בעתו אם לשבט אם
 לארצו. אם לחסד חשבת אותו וקדשתו. מי יכיל
 עצמתך. בבראך מיזו כבודך יפעה טהורה. מצור
 הצור נגזרה. וממקבת בור נוקרה. ואצלת עליה
 רוח חכמה. וקראת אותה נשמה. עשית מלהבות
 אש השכל חצובה. ונשימתו כאש בוערה בה.
 שלחת אל הגוף לעברו ולשמרהו והיא כאש
 בתוכו ולא תשרפהו. כי מאש הנשמה נברא הגוף
 ויצא מאין ליש. מפני אשר ירד עליו יי באש. מי
 יגיע לחכמתך. בתתך לנפש כח הרעת אשר
 בה תקועה. ויהי המרע יסודה. ועל כן לא ישלוט
 עליה כליון. ותתקיים כפי קיום יסודה. וזה ענינה
 וסודה. והנפש החכמה לא תראה מות. אך ת
 תקבל על עונה עונש מר מכזות. ואם טהרה
 תפיק רצון. ותשחק ליום אחרון. ואם נטמאה
 תנור בשצף קצף וחרון. וכל ימי טומאתה ברר
 תשב וגולה וסורה בכל קרש לא תגע ולא המקדש
 לא תבא ער מלאת ימי טהרה. מי יגמול על
 טובותיך. בשומך הנשמה לגוף להחיותו
 ואורה להורותו ולהראותו. להציל לו מרעונו.
 קורצתו מאדמה. ונפחת בו נשמה. ואצלת עליו

רוח חכמה . אשר בה יבדל מבהמה . ויעלה אל
מעלה רמה . שמתו בעולמך סגור . ואתה מחוץ
תבין מעשיו ותרצנו . וכל אשר ממך יעלימנו .
מבית ומחוץ תצפנו : מי יודע סוד מפעלוחיך
בעשותך לגוף צורכי פעולותיו . ונתת לו עינים
לראות אותותיך . ואינים לשמוע נוראותיך . ו
ורעיון להבין קצת סודותיך . ופה לספר תהלתך
ולשון להגיד לכל יבא גבורתך . כמוני היום אב
עבדך בן אמתך . המספר כפי קצר לשוני מעט
מזער מחוממותך . והם אלה קצות דרכיך . ומה
עצמו ראשיהם . כי חיים הם למוצאיהם . בהם
יכלו כל שומעיהם להכירך . ואם לא ראו פני
יכריך . וכל אשר לא ישמע גבורתך איך יכיר
אלהותך . ואיך תבוא בלבו אמתתך . וי
רעיוני לעבודתך : על כן מצא עבדך את לבו
לזכור לפני אלהיו . מעט מזער מראשי תהלותיו
אולי בם מעוננו ישה . ובמה יתרצה זה אל אדוני
הלא בראשי : אלהי בושתי ונכלמתי לעמוד
לפניך לדעתי . כי כפי עצמות גדולתך כן תכלית
דלותי ושפלותי . וכפי תוקף יכלתך כן חולשת
יכלתי . וכפי שלימותך כן חסרונני . כי אתה אחד
ואתה חי ואתה גבור . ואתה קיים . ואתה גדול
ואתה חכם ואתה אלוה . ואני גוש ורמה . עפר

מן האדמה . כלי מלא כלים . אבן רומה . צל
עובר רוח הולך ולא ישוב . חמת עכשוי . עקוב
הלב ערל לב . גדל חמה . דורש און ומרמור
גבה עינים קצר אפים . טמא שפתים . נעבד ש
דרכים ואין ברגלים . מה אני מה חיי . ומור
גבורותי ומה צדקתי . נחשב לאין כל ימי היורתי
ואף כי אחרי מותי . מאין מובאי וכאין מוצאי
והנה באתי לפניך אשר לא כדת . בעזות מצור .
וטומאת רעיונים . ויצר זונה לפלוליו פונה . ותאווה
מתגברה . ונפש לא מנוהרה . ולב טמא אובד
ונרמה . וגוף נגוף . מלא אספסוף . יסוף ולא יסוף :
אלהי ידעתי כי עונותי עצמו מספר . ואשמותי
עצמו מלזכור . איך אזכור בהם בטפה
מן הים . ואתנורה בהם אולי אשביח שאון גליהם
ורכים . ואתה תשמע השמים וסלחת : אשמותי
בתורתך . בזיתי במצותיך . געלתי בלבי ובמופי .
דברתי רופי העויתי והרשעתי . זרתי חמסרתי
טפלתי שקר . יעצתי רע לאין חקר . כזבתי לצתי
מרדתי נאצתי סררתי עויתי פשעתי ועוררתי
הקשתי . קשתי בתוכחותיך . רשעתי שחרתי
דרכי . תעיתי במהלכי . עברתי במצותיך וסרתי
ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמת עשיתי
ואני הרשעתי : אלהי גפלו פני בזמרי כל אשר

הכעסתיך. כי על כל טובות שגמלתני רעני
 גמלתני. כי בראתני לא לצורך רק נרבה ולא
 בהכרח כי אם ברצון ואהבה. וטרים היוני
 בחסדיך קדמתני. ונפחת בי רוח והחיותני. ואחרי
 צאתי לאויר העולם לא עזבתני אבל כאב חומל
 גדלתני. וכאומן את היונק אומנתני. על שני
 אמי הבטחתני. ומנעימותיך השבעתני. ובבואי
 לעמוד על עמדי חזקתני וקחתני על זרועותיך
 והרגלתני. וחכמה וכוסר למדתני ומכל צרה
 וצוקה חלצתני. ובעת עבור זעם בצר ירך
 הסתרתי. וכמה צרות נעלמו מעיני מרחם
 גאלתי. ובטרים בא התלאה הקדמת רפואה
 למכתי ולא הודעתני. ובעת לא נשמרתי מכל
 נזק אתה שמרתני ובבואי בין שיני אריות שברת
 מלתעות כפירים ומשם הוצאתני. ובחול עלי
 חלאים רעים ונאמנים חנם רפאתני. ובבואי
 שפטיך הרעים על העולם מחרב הצלתני ומחור
 מלטתני וברעב זנתני. ובשובע כלכלתני. ובהכעסי
 אותך כאשר יסר איש את בנו יסרתני. ובקראי
 מצרתי. נפשי יקרה בעיניך וריקם לא השיבותני
 ועוד הגדלת והוספת על כל זה בתת לי אמונה
 שלימה. להאמין כי אתה אמת ותורתך אמת
 וגביאך אמת. ולא נתת לי חלק עם מורדריך
 וקמריך

וקמריך. ועם נבל נאצו שמך. אשר בתורתך ילעבו
 ובעובדיך יריבו. וגביאך יכזיבו. מראים תומרה
 ותחתיהם ערמה. מראים נפש זכה ונטהררה
 ותחתיה תעמוד הבהרת. ככל מלא כלומה
 רחוק מחוץ במי ערמה. וכל אשר בתוכו יטמא
 קטונתי מכל החסדים ומכל האמות אשר עשית
 את עבדך. אמנם יי אהי אורך. כי נתת בי נפש
 קדושה. ובמעשי טמאתיה. וביצרי הרע חללתיה
 וגאלתיה והנה גבר עלי. והפיץ חילי. ולא נשאר
 אלי כי אם מחנה רחמך. אך אדע כי בם אתקפנו
 ויהי לי מעור לעזר אולי אוכל נכה בו ואגרשוהו
 ירמי אהי לכופ את יצרי האמרי. והסתר פניך
 מחטאי ומאשמי. ואל תעלני בחצי ימו.
 ער אכין צרה לררכי וצרתי ליום נסיעתי. כי אם
 אצא מעולמך כאשר באתי. ואשוב ערום למקומי
 כאשר יצאתי. למה נבראתי. ולראות עמל נקראתי
 טוב לי עור אני שם. מצאתי להגדיל ולהרבות אשם
 אנא הלאהים במדת רחמך שפטני. א באפך בן
 תמעיטני. כי מה האדם כי תדינתו. והבל נרף איך
 במשקל תביאהני. ובהעלותו במאזני משקל. לא
 יכבד ולא יקל. ומה יסכון לך לעשות לזון
 משקל. מיום היותו הוא נגש ונענה. נגוע מכה
 אלהים ומענה. ראשיתו מוץ נרדף. ואחריתו קש

נרף . ובחייו כעשב נשדף . והאלהים צבקש את נרף;
 מיום צאתו מרחם אביו יגון לילו ואנחה יכמו : אם
 היום ירום . מחר תולעם ירום . המון ירפנו . והקין
 יגפנו . אם ישבע ירשע . ואם ירעב על פת לחם יפגע
 לרדף העושר קלו נשריו . וישכח המורת ורדף
 אחריו . בעת המצר ירב אמריו . ויחליק דבריו
 וירבה נדדיו . ובצאתו למרחב יחל דבריו . וישכח
 נדדיו . ויחזק בריחיו ישערי . והמות בחריו . וירבה
 שומרים מכל עבר . והאורב יושב לו בחדר . והזאב
 לא יעצבנו גדר . מבא אל הערר . בא ולא ירע למה
 וישמח ולא ירע כמה . ויחי ולא ירע כמה . בלדותו
 הולך בשרירותו . וכאשר תחל רוח י לפעמו . ותעורר
 לאסוף חיל והון ויסע ממקומו : לרכוב אניות . ולדון
 בציות . ולהביא נפשו במעונות אריות . והיא מתהלכת
 בין החיות . ובחשבו כי רב הונן . וכי כביר מצאה
 ירו . בשלל שודד יבואנו . ועיניו פקח ואיננו . וכל
 עת הוא מזומן לתלאות . חולפות ובאות . ובכל
 שעות מאורעות . בכל הרגעים לפגעים . ובכל
 הימים עליו אימים . אם רגע יעמוד בשלוה . פתע
 תבואהו הווה : או במלחמה תבא וחרב תגפרו
 או קשת נחושה תחלפהו . או יקיפוהו ינונים . או
 ישטפוהו מים זרונים . או ימצאוהו חלאים רעים
 ונאמנם . עד יהיה למשא על נפשו . וימצא מורת

פתנים

פתנים בדבשו . ובעת כאבו יגדל . שכלו ירד .
 ונערים יתקלסו בו . ותעלולים ימשלו בו : ויהיה
 לטורה על יוצאי מעץ . ויתנכרו לו כל יודעיו : ובמא
 עתו יצא מחצרו לחצר מות . ומצל חדריו לצלמות
 ופשט רקמה ותולע . וילבש רמה ותולע . ולעפר
 ישכב . וישוב אל יסודו אשר ממנו חוצב . ולאיש
 אשר לא לו מתי ימצא עת תשובה לרחוק חלאת
 משובה . והיום קצר והמלאכה מרובה . והנגשים
 אשים . חצים ורצים . והזמן ממנו שוחק . ובעל
 הבית דוחק . לכן נא אלהי זכור אלה התלאות אשר
 על אדם באות . ואם אני הריעותי אתה תטיב .
 וא תגמול מרה במרה . לאיש אשר עוניו בלי מרה
 ובמותו ילך בלי חמדה :

אלהי אם עוני מנשוא גדול . מה תעשה
 לשבך הגדול . ואם לא אורח

לרחמך . מי יחוס עלי חוץ ממך : לכן אם תקטלני
 לך איחל . ואם תבקש לעוני . אברח ממך אליך .
 ואתכסה מחמתך בצלך . ובשולי רחמך ארחיק
 עד אם רחמתני . ולא אשלחך כי אם ברכתני :
 זכור נא כי כחומר עשיתני . ובאה התלאות נסיתני
 על כן לא תפקוד עלי כמעללי . ואל תאכילני פרי
 פעלי : והארץ לי אפר . וא תקרע יומי . עד אכין
 צרה לשוב א מקומי . וא תחזיק עלי למהר

לשלחני

לשלחני מן הארץ. ומשארות אשמי צרורות על
שכמי. ובהעלותך במשקל עונותי. שים לך בקר
שנה תלאותי. ובזכרך רשעי ומרדני זכור עוני
ומרודי. ושים אלה נוכח אלה וזכור נא אלה כי זה
כמה לארץ נוד צנפתי. ובבור גלות בחנרצני
ומרוב רשעי צרפתי ולא שרפתי. וידעתי כי
לטובתי נסיתני ואמונה עניתני. ולהטיב לי באחרית
במבחן התלאות הביאותני. לכן אלה יהמו עלי
רחמך ולא תבלה עלי זעמך. וא תגמלני כמעבדי
ואמור למלאך המושחית די. ומה מעלתי ויתרונ
כי תבקש לעוני. ותשים עלי משמר ותצורני
כתנא מכמר. הלא ימי חלף רובם ואינני
והנשארים ימקי בעונם. ואם היום לפניך ריגני.
מחר עיניך בי ואינני ועתה למה אמות כי תאכלני.
האש הגדולה הזאת. אלה שים עיניך עלי לטובה
לשארית ימי המעטים ולא תרדוף השורידים
והפלטים והפלטת הנשארת מברד מהומותי
א יחסלנה ילק אשמותי. כי יציר כפך אני. ומה
יסכון לך כי רמה תקחני. לאוכל. יגיע כפך כי
תאכל.

ירמיה אלהי לשוב עלי ברחמים ולהשיבני
בתשובה שלימה לפניך ולתחנתי תוכן
לבי ותקשיב אזנך ותפתח לבי בתורתך ותטע

ברעיוני

ברעיוני יראתך ותגזור עלי גזירות טובות ותבטל
מעלי גזירות רעות ואל תביאני לידי נסיון ולא לידי
ביזיון ומכל פגעים רעים הצילני וער יעבור הזות
בצלך תסתירני. והיה עם פי בהניוני. וישמור
דרכי מחטא בלשוני וזכרני בזכרון ורצון עמך.
ובבטן אולמך. לראות בטובת בחירך. וזכנ
לשחר רבירך השמים והחרב ולרצות אבני
ועפרותיו ורגבי חרבותיו ותבנה שוממותיו.

אלהי ידעתי כי המתחננים לפניך. יליצו
עליהם מעשים טובים אשר הקדימו

או צדקותיהם אשר הרימו. ואני אין בי לא צדק
ולא כושר. לא חסד ולא יושר. לא תחנה ולא
מדה טובה. לא עבודה. ולא תשובה.

לכן א תסתר פניך ממני. ומלפניך א תשליכני
ובעת מן העולם תוציאני. לחיי העהב

בשולי תביאני. ועם החסידים. בכבוד תושיבני
ועם המנויים בחלד חלקם בחיים תמנני ולאור
באור פניך תזכני. ותשוב תחייני. ומתהומות
הארץ תשוב תעלני. ואומר אורך יי כי אנפרת
בי ישוב אפך ותנחמני. ולך יי חסד על כל הטובה
אשר גמלתני. ואשר ער יום מותי תגמלני.

וביראתך הטהורה אל אחד תחזקני ובתורתך
התמימה תאמציני. ועל כל זה אני חייב להודות

להלל

להלל לשבח לפאר לרומם לברך ולקדש וליחד
את שמך הגדול הגבור והנורא בפי ישרי תתברך
ובלשון חסידים תתקדש ובקרב קרובים תתהלל
ובלהקת ארצם תתפאר ותתהדר . תשתבח בפי
רחמך . תתקדש בפי קדושך . תתרום בפי
מלאכך . תיחד בפי מיוחדך . תתנשא בפי מנשאך
כי אין כמוך באלהים יי ואין כמעשיך ; ובמחנות
חיות ואופנים וכרובים ועירין קדישין תתנשא
ותתעלה בשמים ממעל . ותתיחד בפי מיוחדך
במורא ופחד עמך ישראל עם אחר ; בשמים
ממועל ועל הארץ מתחת אין עוד ;
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צור
וגואלי ;

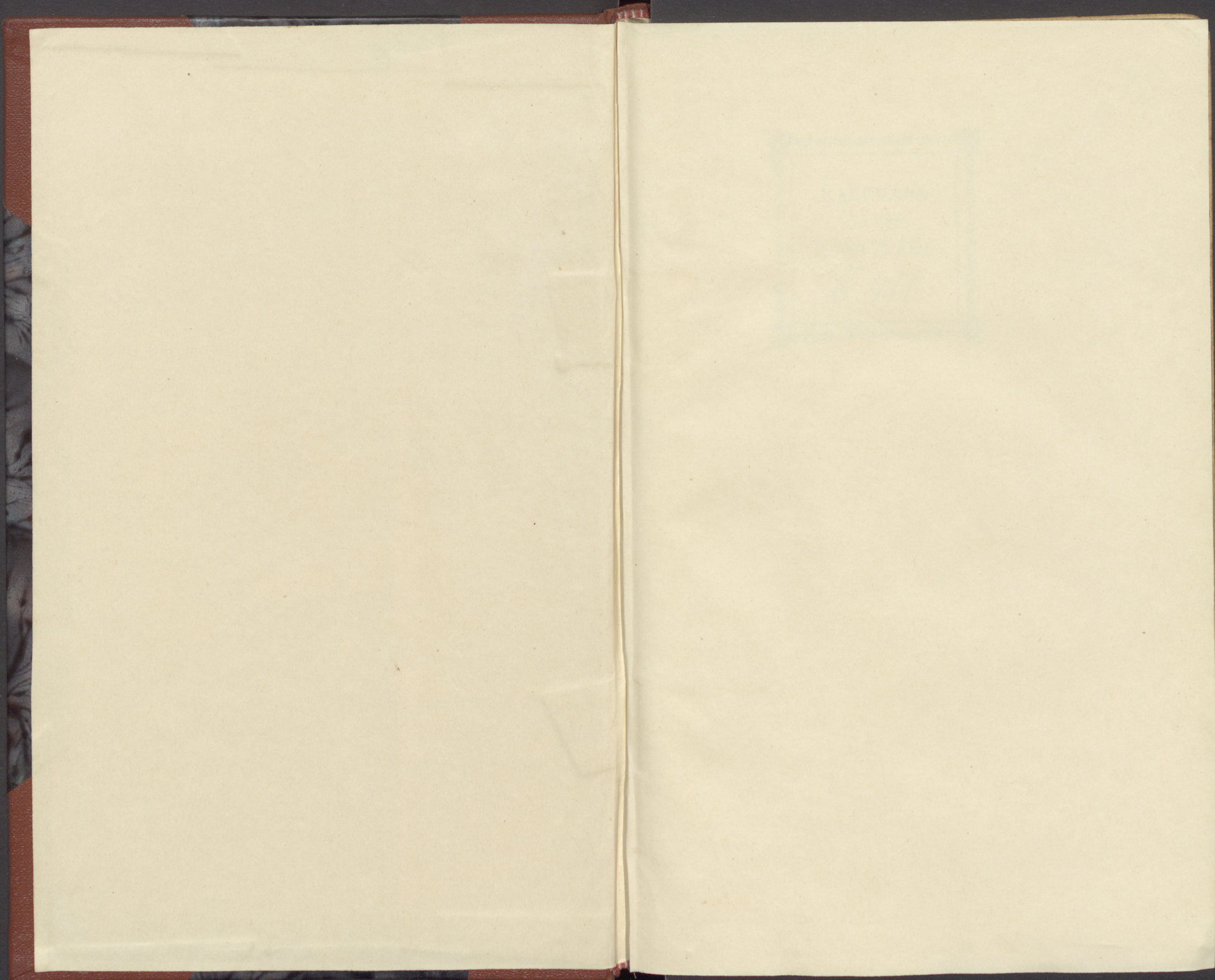
27

26

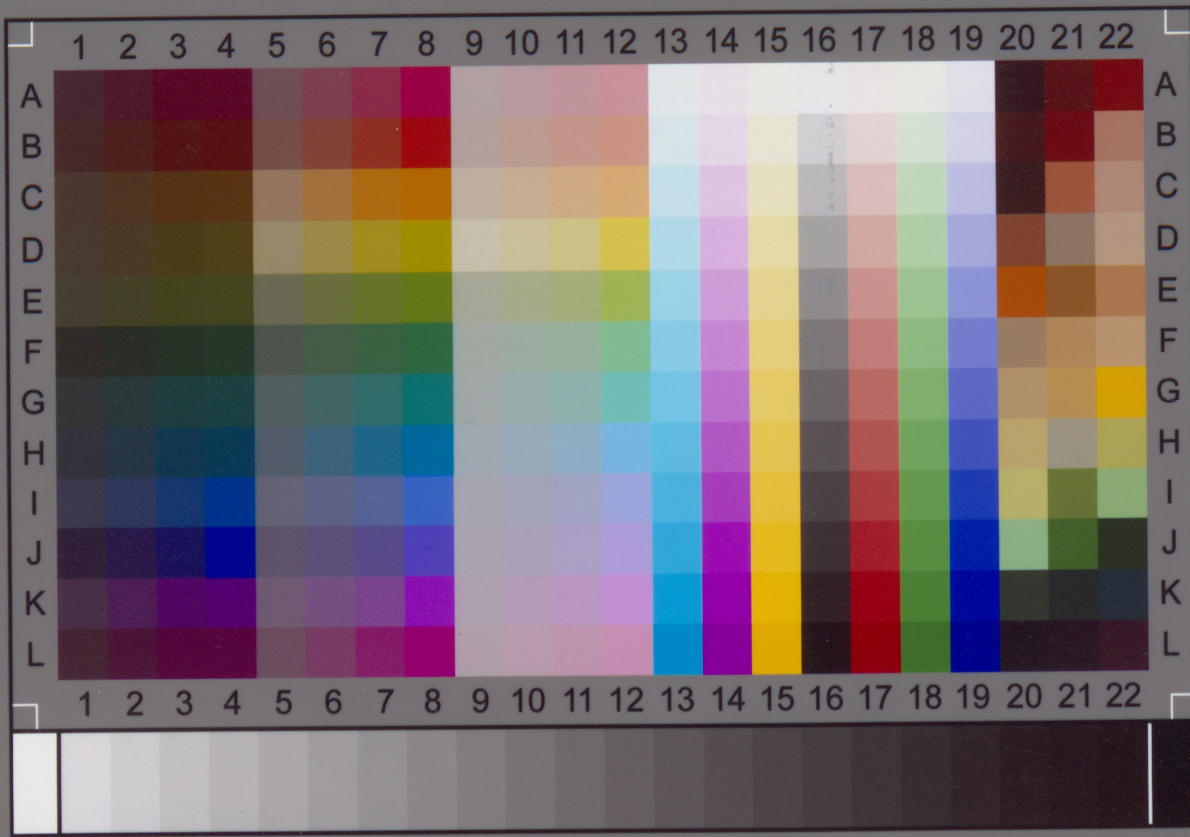
28

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

b. 411.

וקיפאון ויקרות . ואוצרות בדר וקרח וציה ושרג
 גם חום ונוזלי פלג . וקיטור וכפור וענן וערפל
 ועלטה ואופל . הכל הכינות בעתו אם לשבט אם
 לארצו . אם לחסד חשבת אותו וקדשתו ; מי יכיל
 עצמותך . בבראך מזיו כבודך יפעה טהורה . מצור

IT8.7/2-1993
 2013:08

IT-8 Target

Printed on Kodak Professional Paper
 Charge: R130810

קורצתו מאדמה . ונפחת בו נשמה . ואצלת עליו

רוח

ך . ואתה בוראנו ואנחנו עדיך ; יי
 גבונתך . בהנביהך למעלה מכלגל
 הכבוד . אשר שם נזה החביון וההוד
 היסוד . ועריו יגיע השכל ושם יעמד
 זית ועלית על כס תעצומך . ואיש

ך ; מי יעשו

הכבודך . מ

הטהורות

שר יגעו וי

ח ואלה בני

העלה ; ו

ומדות במ

ות ולהראו

שולחן המ

הוא יתן מע

שר אין תכל

ש היא וזה

שיותך במ

ספורות . ו

ונקיים . ומה

אוצרות א

ית שוחות

שם ; ואוצרות סופות וסערור

וקיפאון

Kaufmann D.
Könyvtára
A 411

